

[Jan Køpke Christensen]

Debatten i dag har netop drejet sig om EF's handel med omverdenen, som det er blevet sagt op til mange gange. Det, der har været fremført, har vedrørt GATT-forhandlingerne. Det er derfor også nødvendigt med disse GATT-forhandlinger netop i relation til det emne, vi diskuterer i dag. De er mere eller mindre gået i stå efter min opfattelse, fordi Frankrig som bekendt ikke ønsker at afskaffe store dele af landbrugsstøtten. GATT bør dog efter min opfattelse stadig væk bruges som forsøg på at afskaffe flest mulige handelsrestriktioner i en årrække.

Men en kortsigtet strategi med brug af GATT bør ikke afholde EF's regeringer fra fortsat at begrænse kontrollen med handelen. Ingen kunne for få år siden overhovedet forestille sig, at forhandlingerne med de tidligere kommunistiske regimer om menneskerettigheder skulle foregå efter devisen: Hvis I ikke efterlever menneskerettighederne og gør jeres borgere frie, vil vi gøre vore borgere til slaver eller i hvert fald ufrie – men desværre virker det, som om EF's handelspolitik over for tredjelande foregår således.

EF's landbrugspolitik har i lang tid arbejdet med kvoter, støtteopkøb, subsidier, og i stort omfang har man destrueret madvarer. EF har været så godt som lukket for handel med landbrugsvarer fra tredjelande. De fleste store områder inden for landbrugsprodukter har været med i det fælles landbrugsprogram. En undtagelse har dog været kartoflerne. Nu skal kartoffelproduktionen i EF underlægges de samme reguleringer, som har været med til at ødelægge det meste af landbruget og fiskeriet og ikke mindst brugernes valgmuligheder.

Med kartoffelregulering og kartoffelkvoter viser EF ikke vejen til det, Fremskridtspartiet står for, nemlig frihandel. Derimod går udviklingen mod mere bureaukrati og protektionisme og mere og mere udviklede subsidier og tilskud. EF gavner ikke den frie handel og forbrugernes interesser med den slags indgreb.

Jeg kan give ét andet eksempel: Holland og Tyskland fjernede i januar samtidig deres del af EF's nationalt indførte kvoter på varer fra lande uden for EF. Disse kvoter er naturligvis, da de er nationale, i direkte modstrid med ideen om et fælles indre marked. Holland og Tyskland fjernede kvoterne og restriktionerne efter flere måneders voldsom debat med andre

EF-lande, især de sydlige. Disse var bange for, at tredjelandene ville komme ind igennem Tyskland og Holland og derefter sælge deres varer videre igennem det indre marked.

De enkelte lande i EF kræver mere og mere protektionisme, uanset om man gennemfører et indre marked med fælles toldsatser mod omverdenen.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Kun en enkelt kort bemærkning i anledning af det sidste indlæg: EF er så langt verdens største importør af landbrugsvarer. Det er helt forkert at beskrive EF's marked som et marked, der på landbrugsområdet er lukket for andre landes produkter. Det er en aldeles forkert beskrivelse af de faktiske forhold. F.eks. i forholdet mellem USA og Europa er USA nettoeksportør til EF. Der er altså et amerikansk overskud i samhandelen mellem USA og Europa.

Annette Just (FP):

Jeg tror, det må være mig tilladt at komme med en enkelt bemærkning til udenrigsministeren: Der findes andre lande end USA uden for EF-området, f.eks. Japan. Jeg tror, det ville være interessant at se de japanske tal for at se, hvem der importerer flest fødevarer, EF-området eller Japan. Jeg er ret overbevist om, uden at have tallet her, at Japan ligger meget langt foran EF.

Men det var ikke det, jeg bad om ordet til. Det var bl.a. for at klarlægge, hvad udenrigsministeren sagde i sine svar. Udenrigsministeren startede med at spørge – det er i øvrigt anden gang, han beder om den forklaring – hvorfor i alverdens riger og lande Fremskridtspartiet synes, at der ligger en snert af protektionisme i, at man stopper al import af alle fødevarer fra hele Østeuropa, når der bliver importeret et parti inficeret kød – og det viste sig, at udenrigsministeren godt vidste, det kom fra Kroatien – til Italien. Det var jo dér, det blev konstateret. Det er dér jeg siger der er en snert af protektionisme. Så er der ikke mere tale om, at vi skal have indkapslet faren for mund- og klovsyge. Så er der tale om, at man bruger det som en dårlig undskyldning for at lave protektionisme for europæiske fødevarer. Det kan man diskutere, men man skal bare i det mindste være ærlig. Fremskridtspartiet er modstandere af det, når det i den grad bliver misbrugt.